

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ НОВИХ МЕДІА

Обґрунтовано провідну роль нових медіа у процесі соціалізації молодшого школяра в інформаційному суспільстві. Розкрито суть поняття "соціальна компетентність", представлено його критерії та показники для учнів 1–2 та 3–4 класів. Висвітлено основні напрями системи соціально-педагогічної діяльності з супроводу медіасоціалізації молодших школярів. Обґрунтовано ефективність розвитку соціальної компетентності учнів 1–2 та 3–4 класів засобами нових медіа.

Ключові слова: молодші школярі, соціальна компетентність, нові медіа, розвиток соціальної компетентності.

Обоснована ведущая роль новых медиа в процессе социализации младшего школьника в информационном пространстве. Раскрыта суть понятия "социальная компетентность", представлено его критерии и показатели для учеников 1–2 и 3–4 классов. Освещены основные направления системы социально-педагогической деятельности с сопровождения медиасоциализации младших школьников. Обоснована эффективность развития социальной компетентности учеников 1–2 и 3–4 классов средствами новых медиа.

Ключевые слова: младшие школьники, социальная компетентность, новые медиа, развитие социальной компетентности.

Substantiates the leading role of new media in the process of socialization of the younger schoolboy in the information space. The essence of the concept of "social competence", represented by their criteria and indicators for the students of classes 1–2 and 3–4. Highlights of the system of social and educational activities to support mediotization younger students. The efficiency of the development of social competence of pupils of 1–2 and 3–4 classes by means of new media.

Keywords: junior high school students, social competence, new media, the development of social competence.

Meta: обґрунтувати доцільність використання нових медіа у процесі розвитку соціальної компетентності учнів 1–

2 та 3–4 класів в умовах інформаційного суспільства.

Постановка проблеми в загальному вигляді. XXI ст. знаменується переходом до інформаційного суспільства, де провідними компонентами культури стали знання, інформація, інформаційно-комунікативні технології (ІКТ). Найдоступнішим джерелом інформації сьогодні виступають нові медіа, які уособлюють сучасний інформаційний простір.

Нові медіа неоднозначно впливають на процес соціалізації особистості, а найбільш непередбачувано він протікає у молодших школярів, оскільки вони використовують нові медіа, але сам процес її соціалізації в сучасному інформаційному, зокрема віртуальному, просторі залишається стихійним і загрожує фізичному, психічному та, особливо, соціальному розвитку.

Гармонізувати медіавплив на молодшого школяра можливо за рахунок регулювання соціального виховання в середовищі соціального розвитку дитини, результатом якого є соціальність, на рівні соціальної компетентності для молодшого школяра.

Найефективнішими засобами розвитку соціальної компетентності молодших школярів в умовах інформаційного суспільства визначаємо нові медіа, які є найдоступнішим засобом долучення до цінностей оновленої цивілізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливості соціалізації людини в умовах інформаційного суспільства розглядають Н. Гавриш, Н. Лавриченко, Г. Лактіонова, П. Плотніков, А. Рижанова, С. Савченко та інші; питаннями впливу нових медіа на соціалізацію людини займаються В. Мудрик, В. Плешаков, Л. Рейман та інші. Психологічні особливості дітей молодшого шкільного віку досліджують А. Валлон, О. Данилова, Л. Долинська, І. Дубровіна, С. Літвіненко, З. Огороднійчук, Р. Павелків, М. Поліщук, А. Прихожан, О. Скрипничко та ін.; специфіку медіасоціалізації вивчають у своїх працях В. Іванова, О. Волошенюк, О. Петрунько. Сутнісні характеристики соціально-педагогічної діяльності досліджують Т. Алексєнко, О. Безпалько, В. Бочарова, М. Галагузова, Т. Дмит-

ренко, І. Зверєва, А. Капська, Т. Лях, Л. Мішик, А. Рижанова, Н. Сейко та ін.; соціальну компетентність особистості у своїх працях вивчають Ю. Байков, О. Бодальов, М. Гончарова-Горянська, І. Зверєва, Н. Куніцина, О. Малая, А. Мудрик, А. Рижанова, О. Трубаніна, В. Шахрай та ін.; сутнісні характеристики соціальної компетентності молодших школярів розглядали О. Галакова, О. Запятая, Ю. Коротіна, О. Крузе-Брукс, С. Петухов, С. Серякова, Ю. Уфимцева та інші. Однак специфіку розвитку соціальної компетентності молодших школярів в інформаційному суспільстві засобами нових медіа вивчено недостатньо, що дозволяє констатувати актуальність обраної теми.

Виокремлення не вирішених раніше частин проблеми. Вивчення ролі використання нових медіа у процесі соціалізації молодшого школяра в інформаційному суспільстві.

Формулювання цілей. Ціллю статті є висвітлення основних напрямів системи соціально-педагогічної діяльності із супроводу медіасоціалізації молодших школярів.

Виклад основного матеріалу дослідження з обґрунтуванням отриманих наукових результатів. XXI ст. для України знаменується перехідним етапом до інформаційного суспільства, що відображається в ратифікованій Конвенції про кіберзлочинність, Доктрині інформаційної безпеки України, а також прийнятті Закону України "Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки".

Згідно з останнім документом, основними напрямами розвитку інформаційного суспільства в Україні визначено:

- збільшення різноманітності послуг населенню, що надаються за допомогою ІКТ;
- забезпечення вільного доступу до телекомунікаційних послуг, мережі Інтернет, ІКТ та інформаційних ресурсів;
- створення системи мотивації щодо впровадження і використання ІКТ для формування широкого попиту на такі технології в усіх сферах життя;
- створення умов для забезпечення комп'ютерної та інформаційної грамотності всіх верств населення; надання мож-

ливості для здобуття знань, умінь і навичок з використанням ІКТ під час навчання, виховання та професійної підготовки".

Отже, варто відзначити, що сучасній людині для того, щоб бути повноцінним членом оновленого суспільства, необхідно стати активним користувачем ІКТ, ЗМІ, радіо- та телемовлення, які мають виступати інструментом, а не самоцінністю людського буття.

Переважає більшість науковців (О.Кудашкіна, А. Мудрик, В. Плешаков, Н. Угольков та ін.) звертають увагу на проблему впливу Інтернет-простору на процес соціалізації людини, що можна пояснити стрімкістю його освоєння новими користувачами.

Але, на нашу думку, актуальності набуває дослідження впливу нових медіа (інтерактивне радіо, телебачення, мобільна телефонія та Інтернет), що уособлюються сучасний інформаційний простір, якими користуються переважна більшість жителів планети Землі. Крім того, саме нові медіа, які включають Інтернет, нині виступають найдоступнішим засобом долучення до цінностей інформаційного суспільства – інформації.

Нові медіа вплинули на трансформацію процесу соціалізації, унаслідок чого набуло розвитку поняття медіасоціалізації. У власних працях специфіку медіасоціалізації вивчають О. Волошенюк, В. Іванов, О. Петрунько [1] та інші; особливості кіберсоціалізації досліджують О. Кудашкіна, В. Плешаков [3], Н. Угольков та інші.

На наш погляд, медіасоціалізація виступає невід'ємною складовою процесу соціалізації (з усіма її компонентами: адаптація, інтеграція, індивідуалізація) людини інформаційного суспільства в сучасному інформаційному просторі, складовою якої є кіберсоціалізація.

Саме кіберсоціалізація є принципово новою складовою соціалізації в інформаційному суспільстві; саме вона впливає на підвищення ролі медіасоціалізації, оновлення традиційної через родину, систему освіти, заклади культури, громадські організації.

Зміни, які продукує оновлене суспільство, беззаперечно позначаються на процесі життєдіяльності та соціалізації людини будь-якого віку, але найбільш підготовленими до умов інформаційного суспільства є діти, оскільки вони народилися в ньому і їм не потрібно адаптуватися до його умов.

Необхідно зауважити, що зі вступом дитини до школи, вона отримує власні ІКТ (мобільний телефон, планшет тощо) та можливість безконтрольного доступу до сучасного інформаційного простору,

тобто до інтерактивної складової інформаційного простору.

Але відсутність реального соціального досвіду робить дану взаємодію стихійною, а надмірне використання дитиною ІКТ може негативно позначитися на її фізичному, психологічному та соціальному розвитку. Окрім цього необхідно розвивати в дітей ціннісне ставлення саме до інформації, а не до різноманітних ІКТ.

На основі вивчення психологічного та соціального розвитку молодших школярів, впливу нових медіа на розвиток молодших школярів (Г. Апостолова, Л. Долинська, М. Куртишева, З. Огороднійчук, Р. Павелків, Т. Піроженко, В. Поліщук, О. Скрипниченко, О. Хатман [1; 6]) набуває потреба в гармонізації медіавпливу на молодшого школяра.

Вирішення даної проблеми в рамках нашого дослідження можливе за рахунок соціального виховання – "цілеспрямований розвиток соціальності (соціальних цінностей, соціальних рис, соціальної поведінки) соціальних суб'єктів? (А. Рижанова) [1, 43], результатом якого є соціальність, для дітей молодшого шкільного віку на рівні соціальної компетентності.

Соціальну компетентність особистості у своїх працях вивчають Ю. Байков, О. Бодальов, М. Гончарова-Горянська, І. Зверева, Н. Куніцина, О. Малая, А.Мудрик, А. Рижанова, О. Трубочаніна, В. Шахрай та інші. Сутнісні характеристики соціальної компетентності молодших школярів розглядали О. Галакова, О. Запятая, Ю. Коротіна, О. Крузе-Брукс, С. Петухов, С. Серякова, Ю.Уфимцева та інші.

Трактуючи поняття "соціальна компетентність молодшого школяра", опираючись на визначення соціальної компетентності А. Рижанової [1, 37–38] та уточнюємо його специфіку згідно з віковими особливостями молодших школярів:

- соціальна компетентність молодших школярів – рівень соціальності (між соціальною грамотністю та соціальною культурою) притаманний дитині молодшого шкільного віку (від 6–7 до 9–10 років);
- соціальна компетентність молодшого школяра є показником засвоєння та відтворення соціальних знань, ціннісного ставлення до людини та інших соціальних суб'єктів, соціальних якостей, соціально значимих навичок та навичок аналізу.

Оскільки медіа виступають визначальною складовою соціалізації в інформаційному суспільстві, то постає необхідність розвитку соціальності соціальних суб'єктів з урахуванням цієї складової та уточнення критеріїв і показників соціальності, зважаючи на оновлені цінності глобального інформаційного простору. З огляду на це

вважаємо, що молодший школяр має володіти знаннями про вірну назву, основне призначення, історію, позитивні та негативні впливи нових медіа на людину, правила поведінки в сучасному інформаційному просторі.

Ціннісне ставлення до традиційних джерел отримання знань (книги тощо) та сприймання ІКТ не як самоцінності, а як засіб отримання інформації. Також учень має вміти розрізняти героїв та антигероїв, тобто просоціальні приклади поведінки від асоціальної. Водночас, незважаючи на доступність інформації за допомогою ІКТ, він повинен вміти використовувати різні засоби (книги, навчальний процес, дорослих тощо) для отримання інформації та навчання.

У зв'язку з популяризацією соціальних мереж та спілкування в межах сучасного інформаційного простору молодший школяр має засвоїти навички спілкування в ньому для попередження можливих негативізмів (шахрайство, кібертретування, педофілія) на даному етапі власного розвитку та в подальшому житті.

Також в означеному віці необхідно сформувати вміння використовувати власний вільний час поза новими медіа, для попередження залежності від сучасного інформаційного простору в подальшій життєдіяльності.

Важливим бачиться розвиток умінь аналізувати (оскільки рефлексія є новоутворенням в означеному віці) та розрізняти правдиву від фальшивої інформації як під час її пошуку, так і спілкування в сучасному інформаційному просторі.

На основі аналізу (Л. Варяниця, О. Галакова, О. Запятая, Ю. Коротіна, О. Крузе-Брукс, С. Петухов, С. Серякова, Ю. Уфимцева) та враховуючи специфіку інформаційного суспільства, визначаємо наступні критерії соціальної компетентності молодших школярів: когнітивний, емоційно-ціннісний, комунікативно-поведінковий (для учнів 1–4 класів) і рефлексивний (для учнів 3–4 класів).

Показниками соціальної компетентності для учнів 1–2 класів є розвиток соціальних знань, позитивних соціальних емоцій, формування соціально значимих навичок щодо соціальної ролі школяра, значимих дорослих, однолітків, малої батьківщини, нових медіа та ігрової діяльності; для учнів 3–4 класів – розширення соціальних знань, розвиток соціальних цінностей, формування соціально значимих навичок, розвиток навичок аналізу та самоаналізу щодо соціальної ролі школяра, взаємодії з дорослими, однолітками, щодо батьківщини, інформаційних джерел, дозволя.

Окрім безпосереднього розвитку

соціальної компетентності дітей молодшого шкільного віку, постає необхідність підготовки соціального середовища, а саме сучасного інформаційного середовища школи, сім'ї та територіальної громади, що уособлюють сучасний інформаційний простір учня.

Розглянемо детальніше всі елементи сучасного інформаційного простору молодшого школяра.

Так, до сучасного інформаційного середовища молодшого школяра у ЗНЗ можемо віднести соціально-психологічну службу, бібліотеку та медіатеку, оскільки учень має доступ до інформації, яка знаходиться в їх архівах; кабінет інформатики та ІКТ, адже урок інформатики введений у навчальну програму з другого року навчання в початковій школі, у свою чергу, гуртки ЗНЗ спрямовані на оволодіння вміннями користування ІКТ та Інтернетом, можуть бути розраховані на дітей з 1 класу; також до сучасного інформаційного середовища ЗНЗ молодшого школяра доцільно віднести медіа школи (газета, радіо, телебачення, сайт), адже молодші школярі можуть бути долучені не лише до споживання шкільними медіа, а й до їх створення.

Сучасне інформаційне середовище молодшого школяра сім'ї та територіальної громади від сучасного інформаційного середовища молодшого школяра у ЗНЗ відрізняється тим, що в останньому діти мають можливість користуватися медіа текстами, які відповідають віковим особливостям та потребам, спрямованих на інтелектуальний, моральний та соціальний розвиток, відміну від медіа-текстів у сучасному інформаційному середовищі сім'ї та територіальної громади, що можуть бути направлені на розвиток асоціальних знань, якостей, поведінки, мотивів, цінностей тощо.

Отже, можемо визначити, що сучасне інформаційне середовище ЗНЗ молодшого школяра має соціально-виховну мету. Саме тому постає необхідність упровадження соціально-педагогічної діяльності з гармонізації медіавпливу на дитину саме молодшого шкільного віку для підвищення позитивних аспектів впливу нових медіа та нівелювання негативних його впливів саме в рамках ЗНЗ.

Вирішення поставлених завдань можливе, у рамках нашого дослідження, за рахунок системи соціально-педагогічної діяльності ЗНЗ із супроводу соціалізації молодших школярів у сучасному інформаційному просторі, що передбачає наступні напрями:

1) соціально-педагогічна діяльність з підготовки до супроводу медіасоціалізації молодших школярів у сучасному інформаційному середовищі ЗНЗ;

2) соціально-педагогічна діяльність з підготовки до супроводу медіасоціалізації молодших школярів у сучасному інформаційному просторі територіальної громади;

3) безпосередній супровід медіасоціалізації молодших школярів у сучасному інформаційному просторі, що передбачає розвиток соціальної компетентності учнів 1–2 та 3–4 класів через стратегії соціально-педагогічного супроводу: соціально-педагогічна підтримка дітей з високим рівнем, соціально-педагогічна допомога учням із середнім та соціально-педагогічний захист учнів з низьким рівнем розвитку соціальної компетентності.

Зупинимось детальніше на третьому напрямі системи соціально-педагогічної діяльності із супроводу медіасоціалізації молодших школярів, оскільки він визначає безпосередню діяльність з учнями 1–2 та 3–4 класів, а перші два напрями передбачали підготовку сучасного інформаційного простору молодшого школяра (яке складається із сучасного інформаційного середовища сім'ї, школи та територіальної громади) до супроводу медіасоціалізації молодших школярів.

Необхідно зауважити, що в системі соціально-педагогічної діяльності ЗНЗ із супроводу медіасоціалізації молодших школярів у сучасному інформаційному просторі було реалізовано ряд заходів у різних формах для учнів 1–2 та 3–4 класів.

Так, у рамках стратегії соціально-педагогічної підтримки з учнями 1–2 класів проведено: конкурс "Я – школяр", квест, бесіда з елементами віртуального колажу "Вирішення конфліктів", віртуальна екскурсія "Моє місто", конкурс класної газети; бесіда з використанням ігрових ситуацій "Я знайомлюсь з новими друзями", конкурс "Я – школяр", віртуальна екскурсія "Історія мого міста" тощо; у рамках соціально-педагогічної допомоги учням 1–2 класів: бесіда-візуалізація "Я вчусь", тренінгові заняття з елементами естетотерапії "Що таке дружба", бесіда-візуалізація з використанням віртуального колажу "Рідна мова, рідний край", дискусія з елементами віртуальної вікторини "Знання – цінність", квест тощо; у рамках соціально-педагогічного захисту учнів 1–2 класів: казкотерапія "Я знайомлюсь з новими друзями", тренінг "Вітання з дорослими", віртуальна екскурсія "Історія мого міста", бесіда-візуалізація "Я вчусь", дискусія з використанням ігротехніки "Ігри в моєму житті" тощо; у рамках соціально-педагогічної підтримки учнів 3–4 класів: вебінар "Всі різні, всі – рівні", бесіда візуалізація "Традиції у моєму житті", мозковий штурм "Розклад мого ідеального дня", рольова гра

"Безлюдний острів", віртуальний квест "Програш та виграш", казкотерапія "Моя поведінка", круглий стіл "Безпека в Інтернеті" тощо; в рамках соціально-педагогічної допомоги учням 3–4 класів: віртуальна екскурсія "Моя країна – Україна", квест, тренінг з використанням віртуального колажу "Толерантність", дискусія "Розклад мого ідеального дня", віртуальний майстер-клас та конкурс малюнків "Я змінив світ" тощо; у рамках соціально-педагогічного захисту учнів 3–4 класів: дискусія "Мої друзі", казкотерапія "Всі різні, всі – рівні", віртуальна екскурсія "Моя країна – Україна", бесіда візуалізація "Свят медіа", бесіда з елементами ігротерапії "Мої ігри", тренінг з використанням віртуальної вікторини "Толерантність" тощо.

Так, найбільш ефективними формами та методами є вебінар, бесіда-візуалізація, віртуальна екскурсія, віртуальний колаж, віртуальна вікторина, віртуальний майстер-клас, віртуальний квест, рольова гра, ігрові ситуації, естетотерапія, казкотерапія тощо.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Зазначимо, що обґрунтування нових медіа як засобу розвитку соціальної компетентності молодших школярів у сучасному інформаційному просторі підтверджує:

1) із середини ХХ ст. людство вступило в інформаційне суспільство, де головною цінністю виступають знання й інформація, сучасним засобом отримання інформації є нові медіа (мобільна телефонія, Інтернет, інтерактивні радіо та телебачення), які неоднозначно впливають на процес соціалізації людини;

2) особливої актуальності набуває термін "медіасоціалізація", який у рамках соціально-педагогічного підходу розглядаємо як складову процесу соціалізації людини інформаційного суспільства в сучасному інформаційному просторі, що здійснюється через нові медіа та вможливує долучення до соціального досвіду людства кожного індивіда;

3) молодший шкільний вік є чутливим для гармонізації медіавпливу на особистість через соціальне виховання, результатом якого для молодшого школяра є соціальна компетентність;

4) найефективнішими засобами розвитку соціальної компетентності учнів 1–2 та 3–4 класів є заходи із використанням нових медіа, наприклад: віртуальна екскурсія, віртуальний колаж, бесіда-візуалізація тощо.

Перспективи подальшого наукового дослідження цієї проблеми пов'язані з реалізацією системи соціально-педагогічної діяльності у ЗНЗ із супроводу медіасоціалізації молодших школярів через

розробку та впровадження відповідної програми.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вікова психологія : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / [Сергеєнкова О. П., Столярчук О. А., Коханова О. П., Пасека О. В.]. – Київ : Центр учб. л-ри, 2012. – 376 с.

2. Петрунько О. Діти і медіа: соціалізація в агресивному медіа середовищі : монографія / О. Петрунько. – Полтава : ТОВ НВП "Укрпромторгсервіс", 2010. – 480 с.

3. Плешаков В. А. Теория киберсоциализации человека : монография / В. А. Плешаков ; под общ. ред. А. В. Мудрика. – М. : МПГУ ; Homo Cyberus, 2011. – 400 с.

4. Рижанова А. О. Развитие социальной педагогики в социокультурном кон-

тексті : дис. докт. пед. наук: спец. 13.00.05 – соціальна педагогіка / А. О. Рижанова. – ХДАК, 2004. – С. 442.

5. Скрипниченко О. Вікова та педагогічна психологія : навч. посіб. / О. Скрипниченко, Л. Долинська, З. Огороднійчук. – 2-ге вид. – Київ : Каравела, 2007. – 400 с.

Стаття надійшла 27.04.2015 р.

УДК 37.091.12: 005.963

Алла ХАРКІВСЬКА

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ОН-ЛАЙН ПЛАТФОРМ ЯК ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ

У статті проведено аналітичний огляд он-лайн платформ як інноваційних технологій післядипломної освіти для підвищення кваліфікації вчителів. Розглянуто та проаналізовано діяльність зарубіжних (Coursera, "Universarium") та вітчизняної ("Prometheus") платформ. Проведено порівняльний аналіз актуальності вітчизняної та зарубіжних платформ у контексті української системи освіти.

Ключові слова: післядипломна освіта, підвищення кваліфікації, учителі, он-лайн курси, Coursera, "Universarium", "Prometheus".

В статье проведен аналитический обзор он-лайн платформ как инновационных технологий последиplomного образования для повышения квалификации учителей. Рассмотрена и проанализирована деятельность зарубежных (Coursera, "Universarium") и отечественной ("Prometheus") платформ. Проведен сравнительный анализ актуальности отечественной и зарубежных платформ в контексте украинской системы образования.

Ключевые слова: последиplomное образование, повышение квалификации, учителя, он-лайн курсы, Coursera, "Universarium", "Prometheus".

This article provides an analytical overview of online platforms as innovative

technologies for postgraduate education and teacher training. Considered and analyzed the activities of foreign (Coursera, "Universarium") and domestic ("Prometheus") platforms. A comparative analysis of the relevance of domestic and foreign platforms in the context of the Ukrainian education system.

Keywords: Continuing Education, training, teachers, online courses, Coursera, "Universarium", "Prometheus".

Мета: розглянути та проаналізувати такий різновид інноваційних технологій підвищення кваліфікації вчителів, як он-лайн платформи; здійснити порівняльний аналіз світових та українських аналогів.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Шлях європейської та світової інтеграції, обраний Україною, зумовлює необхідність інтенсивних змін у різних сферах суспільного життя, зокрема, й у галузі вищої післядипломної освіти [1].

Сьогодні в контексті стрімкого розвитку інноваційних технологій увага відповідальних осіб різних служб і відомств, які займаються проблемами освіти, акцентується на питанні підвищення кваліфікації вчителів та якості викладання шкільних предметів. Сучасний учитель має бути орієнтований на постійне самовдосконалення та саморозвиток, перебувати в постійному пошуку, що дозволить йому бути професійно компетентним.

Для педагога підвищення кваліфі-

кації полягає в опануванні сучасних методів, методик і технологій викладання предметів; ознайомленні з досвідом вітчизняних і закордонних колег; застосуванні на практиці всього найкращого для того, щоб його уроки були цікавими, продуктивними й відповідали потребам та інтересам учнів. Забезпечення неперервності професійної освіти в сучасних умовах – це об'єктивна потреба й водночас невід'ємна складова соціально-економічної політики держави, її подальшого цивілізованого розвитку.

Система післядипломної освіти педагогічних кадрів, яка склалася в Україні, має свою специфіку, історію і певною мірою відповідає потребам країни. Тривалий час проблема підвищення кваліфікації і перепідготовки вчителів розглядалася як організаційна, а отже, не досліджувалася в теоретичному аспекті.

Отже, проблема аналітичного огляду он-лайн платформ для підвищення кваліфікації вчителя як інноваційних технологій післядипломної освіти є актуальною як із наукової, так і практичної точки зору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останнім часом зростає кількість досліджень вітчизняних і зарубіжних авторів із проблем розвитку педагогічної освіти (В. Андрущенко, В. Бех, В. Бондар, А. Вербицький, С. Гончаров, І. Григор'єв, Л. Даниленко, В. Данильчук, І. Дичківська, Є. Ісаєв, М. Костинова, В. Лопаткін, А. Панарін,